**CURTEA DE APEL CENTRU**

# D E C I Z I E

## cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă *Compania Internațională de Asigurări ,,ASITO DIRECT" societate pe acțiuni (succesor în drepturi a ,,Finguard" societate pe acțiuni) către Banca Comercială ,,Victoriabank" societate pe acțiuni, Întreprinderea cu Capital Străin ,,Saagton" în proces de insolvabilitate, intervenient accesoriu Serghei Maxim,* privind constatarea nulității absolute a contractului de asigurare facultativă de garanții financiare, repunerea părților în poziția inițială, încasarea sumei, a dobânzii de întârziere

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2025

*Dosarul nr.* 2rc-6/26
*(Număr PIGD:* 2-14132633-02-2rc-14012026*)*

Recursul declarat a fost respins. Menținerea încheierii primei instanțe, întrucât simpla calitate de acționar și eventualele efecte economice ale hotărârii judecătorești asupra valorii acțiunilor nu demonstrează existența unui drept propriu de intervenție principală asupra obiectului litigiului, în sensul art. 65 din Codul de procedură civilă.

**14 mai 2026**

Examinând recursul declarat de Lozovanu Mihai, prin intermediul avocatului Tihon Vitalie, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2025, adoptate în cauza civilă *Compania Internațională de Asigurări ,,ASITO DIRECT" societate pe acțiuni (succesor în drepturi a ,,Finguard" societate pe acțiuni) către Banca Comercială ,,Victoriabank" societate pe acțiuni, Întreprinderea cu Capital Străin ,,Saagton" în proces de insolvabilitate, intervenient accesoriu Serghei Maxim,* privind declararea nulității absolute a contractului de asigurare facultativă de garanții financiare, repunerea părților în poziția inițială, încasarea sumei, a dobânzii de întârziere,

**Curtea de Apel Centru, în completul compus din:**

Diana Corlăteanu, *Președinte*

Eleonora Badan-Melnic, *judecător*

Roman Pascari, *judecător*

**c o n s t a t ă:**

1. În data de 24 aprilie 2014 Compania Internațională de Asigurări ,,ASITO DIRECT" societate pe acțiuni (succesor în drepturi a ,,Finguard" societate pe acțiuni) a depus cerere de chemare în judecată către Banca Comercială ,,Victoriabank" societate pe acțiuni, Întreprinderea cu Capital Străin ,,Saagton" în proces de insolvabilitate, intervenient accesoriu Serghei Maxim, privind constatarea nulității absolute a contractului de asigurare facultativă de garanții financiare, repunerea părților în poziția inițială, încasarea sumei, a dobânzii de întârziere.
2. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a susținut că în data de 5 iunie 2013 Compania Internațională de Asigurări ,,ASITO DIRECT" societate pe acțiuni, în calitate de asigurător, Întreprinderea cu Capital Străin ,,SAAGTON" societate cu răspundere limitată, în calitate de purtător al poliței, și Banca Comercială ,,Victoriabank" societate pe acțiuni, în calitate de asigurat, au încheiat contractul de asigurare facultativă de garanții financiare nr. 001497. Potrivit contractului, au fost asigurate interesele patrimoniale ale băncii în legătură cu

neexecutarea de către purtătorul poliței a obligațiilor rezultate din contractul de credit, în limita sumei de 19290600 lei.

3. „ASITO DIRECT” societate pe acțiuni a indicat că, prin scrisoarea nr. 520-B-14 din 24 februarie 2014, Banca Comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni a informat-o despre rezilierea contractului de credit nr. 1491 din 5 iunie 2013, invocând deservirea defectuoasă a creditului de către debitor. În vederea examinării circumstanțelor declarate drept caz asigurat și a regularizării dosarului de daună, reclamanta a solicitat băncii prezentarea documentelor necesare, susținând că obligația asigurătorului de plată putea deveni exigibilă numai după finalizarea activității de constatare a cazului asigurat și a întinderii obligației de despăgubire.
4. Totodată, reclamanta a afirmat că, fără finalizarea procedurii de regularizare a dosarului de daună și fără prezentarea documentelor solicitate, Banca Comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni a emis declarația privind compensarea obligației nr. 628-B-14 din 7 martie 2014 și a retras din conturile de depozit ale reclamantei suma de 15000000 lei și suma de 306221,41 dolari SUA. În susținerea poziției sale, reclamanta a menționat că mijloacele bănești depozitate constituiau rezerve tehnice formate potrivit legislației în domeniul asigurărilor și nu puteau servi drept mijloc de acoperire a altor obligații față de creditori.
5. În continuare, „ASITO DIRECT” societate pe acțiuni a susținut că acordul-angajament încheiat în data de 5 iunie 2013, prin care aceasta s-a obligat să mențină depozitele la bancă pe durata poliței de asigurare, nu constituia un mijloc de garantare care să permită băncii retragerea automată a mijloacelor bănești, iar compensarea obligațiilor presupunea întrunirea condițiilor legale și manifestarea de voință a ambelor părți, condiții care nu erau îndeplinite atât timp cât dosarul de daună nu fusese regularizat, iar consimțământul reclamantei lipsea.
6. Inițial, prin cererea de chemare în judecată reclamanta a solicitat încasarea de la bancă a sumei de 15000000 lei și a sumei de 306221,41 dolari SUA, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.
7. Ulterior, pe 8 iunie 2018 Compania Internațională de Asigurări „ASITO DIRECT” societate pe acțiuni a depus cerere de completare a pretențiilor împotriva Banca Comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni, Întreprinderea cu Capital Străin „Saagton” în proces de insolvabilitate, intervenient accesoriu Serghei Maxim, cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de asigurare facultativă de garanții financiare, repunerea părților în poziția inițială, încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

8. Prin încheierea protocolară din 23 octombrie 2024, a fost primită spre examinare cerere de completare a pretențiilor din acțiune înaintată de Compania Internațională de Asigurări „ASITO” societate pe acțiuni.
9. Pe 25 iunie 2025 avocatul Tihon Vitalie, în interesele lui Lozovanu Mihai, a depus o cerere către Compania Internațională de Asigurări „ASITO DIRECT” societate pe acțiuni, Banca Comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni și Întreprinderea cu Capital Străin „Saagton” în proces de insolvabilitate cu privire la intervenirea în calitate de intervenient principal. Prin cerere a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de asigurare facultativă de garanții financiare, cu repunerea părților în poziția inițială și încasarea cheltuielilor de judecată.
10. În susținerea cererii, Lozovanu Mihai a indicat că deține acțiuni în cadrul Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO DIRECT” societate pe acțiuni, iar soluția pronunțată în prezenta cauză îi poate afecta drepturile și interesele patrimoniale. Acesta a susținut că eventuala restituire a sumelor în patrimoniul societății ar determina majorarea activelor companiei și, implicit, ar putea influența valoarea de piață a acțiunilor deținute, motiv pentru care a considerat că justifică un interes propriu, născut și actual asupra obiectului litigiului.
11. În continuare, autorul cererii de intervenție principală a afirmat că riscul prevăzut de contractul de asigurare facultativă de garanții financiare nr. 001497 din 5 iunie 2013 reprezenta, prin natura și conținutul său, un risc aferent asigurării de credite. Potrivit poziției sale, un asemenea risc se încadra în clasa 14 „Asigurări de credite”, care constituia o clasă distinctă și nu putea fi inclusă în clasa 16 „Asigurări de pierderi financiare” sau considerată un risc auxiliar al unei alte clase de asigurare.
12. Totodată, Lozovanu Mihai a invocat că pentru preluarea riscurilor din clasa 14 „Asigurări de credite” asigurătorul trebuia să dețină o licență care să includă această clasă și să dispună de condiții proprii de asigurare, elaborate și prezentate Comisiei Naționale a Pieței Financiare spre examinare. În opinia sa, Compania Internațională de Asigurări „ASITO DIRECT” societate pe acțiuni nu dispunea la momentul încheierii contractului contestat nici de licența corespunzătoare, nici de condiții proprii pentru practicarea clasei respective de asigurări.
13. Prin urmare, Lozovanu Mihai care a solicitat intervenirea în proces în calitate de intervenient principal și a considerat că încheierea contractului cu încălcarea cerințelor imperative privind licențierea activității de asigurare și delimitarea claselor de asigurări atrage nulitatea absolută

a acestuia. Suplimentar, aceasta a susținut că actul juridic contestat ar avea un caracter simulat, solicitând constatarea nulității absolute a contractului, repunerea părților în situația inițială și încasarea cheltuielilor de judecată.

***Poziția instanței de fond***

14. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2025, s-a respins examinarea concomitentă a acțiunii depuse de Lozovanu Mihail cu acțiunea inițială a reclamantei.
15. În motivarea soluției sale, prima instanță a reținut că intervenția principală reprezintă o veritabilă cerere de chemare în judecată, introdusă pe cale incidentală într-un proces pendinte, prin care persoana interesată trebuie să formuleze o pretenție proprie asupra obiectului litigiului sau asupra unui drept legat de acesta, îndreptată împotriva uneia ori ambelor părți inițiale, opusă părților inițiale. În acest sens, persoana care solicită intervenirea trebuie să invoce un drept propriu asupra obiectului litigiului sau un drept propriu legat de acesta.
16. Prima instanță a constatat că Lozovanu Mihai a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de asigurare facultativă de garanții financiare nr. 001497 din 5 iunie 2013, repunerea părților în poziția inițială și încasarea cheltuielilor de judecată. Aceste pretenții coincid parțial cu cele formulate în acțiunea depusă de Compania Internațională de Asigurări „ASITO DIRECT” societate pe acțiuni, al cărei succesor în drepturi este „Finguard” societate pe acțiuni.
17. Totodată, prima instanță a apreciat că argumentul referitor la calitatea de acționar și la eventuala majorare a valorii activelor societății și a acțiunilor deținute nu demonstrează existența unui drept propriu al lui Lozovanu Mihai asupra obiectului litigiului sau a unui drept propriu legat de acesta. La fel, s-a reținut că acesta nu a formulat pretenții proprii, distincte de cele ale reclamantei, ci a reiterat pretențiile cuprinse în cererea de chemare în judecată.
18. În consecință, instanța a concluzionat că cererea înaintată nu întrunește condițiile prevăzute de art. 65 din Codul de procedură civilă, întrucât nu se raportează la obiectul litigiului în sensul unei pretenții proprii și contrare intereselor reclamantei. Prin urmare, examinarea concomitentă a acesteia cu acțiunea inițială a fost respinsă, fără ca Lozovanu Mihai să fie decăzut din dreptul de a solicita intentarea unui proces pe baze generale.

***Poziția recurentului***

19. Lozovanu Mihai, prin intermediul avocatului Tihon Vitalie, pe 4 decembrie 2025 a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2025 și a solicitat casarea încheierii primei instanțe.
20. În susținerea recursului declarat, recurentul a indicat că prima instanță a interpretat eronat prevederile art. 65 din Codul de procedură civilă, reținând că acesta nu ar avea un drept propriu asupra obiectului litigiului și că pretențiile formulate în cererea de intervenție ar trebui să fie diferite de cele ale reclamantului inițial. În opinia sa, norma menționată nu impune condiția ca pretențiile persoanei care solicită intervenirea în proces să fie distincte, ci doar ca aceasta să invoce un drept propriu asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta.
21. Recurentul a susținut că interesul său propriu rezultă din calitatea de acționar al societății reclamante, din interesul patrimonial direct și din legătura juridică dintre obiectul litigiului și valoarea investiției sale. Efectele contractului contestat și soluția care urmează a fi pronunțată în cauză pot influența patrimoniul societății și, implicit, valoarea acțiunilor pe care le deține.
22. De asemenea, recurentul a invocat că intervenția principală constituie o acțiune civilă formulată în cadrul procesului pendinte, prin care o terță persoană poate pretinde, în tot sau în parte, același obiect litigios dintre părțile inițiale. În acest context, a considerat neîntemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia persoana care solicită intervenirea nu poate avea același obiect și aceleași temeiuri ca reclamantul, susținând că o asemenea condiție nu este prevăzută de lege.
23. În final, recurentul a afirmat că respingerea cererii sale de intervenție i-a restrâns accesul la justiție și posibilitatea de a-și apăra drepturile patrimoniale, deși soluția pronunțată în cauză ar putea produce efecte asupra patrimoniului său. În consecință, acesta a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 19 noiembrie 2025 și restituirea spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea contestată.
24. Ulterior, avocatul Tihon Vitalie, în interesele recurentului, a depus obiecții la referința intimatei. Suplimentar, acesta a susținut că art. 65 din Codul de procedură civilă nu impune ca pretențiile persoanei care solicită intervenirea în proces să fie diferite sau opuse pretențiilor reclamantului, ci doar ca acestea să fie formulate în nume propriu și să se întemeieze pe un drept propriu asupra obiectului litigiului ori pe un drept legat de acesta. Totodată, a contestat argumentele intimatei întemeiate pe doctrină, menționând că aceasta nu constituie izvor de drept și nu poate suplini condițiile prevăzute de lege.

25. Recurentul a mai indicat că, inclusiv în ipoteza necesității unor pretenții distincte, cererea sa se deosebește de acțiunea societății „Finguard” societate pe acțiuni prin cercul persoanelor împotriva cărora a fost îndreptată și prin faptul că societatea reclamantă a solicitat suplimentar încasarea unor sume. În opinia sa, respingerea cererii de intervenție a restrâns în mod nejustificat accesul la justiție, deși soluția pronunțată în cauză ar putea produce efecte asupra drepturilor sale patrimoniale.

***Poziția intimatului***

26. Prin referința depusă, intimata Banca Comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni a solicitat respingerea recursului declarat de Lozovanu Mihai împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2025.
27. Intimata a susținut că încheierea contestată este legală și întemeiată, iar prima instanță a interpretat și a aplicat corect prevederile art. 65 din Codul de procedură civilă. Potrivit poziției sale, intervenirea în proces în interes propriu presupune formularea unor pretenții proprii asupra obiectului litigiului, care să fie opuse pretențiilor formulate de părțile inițiale.
28. Banca Comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni a menționat că Lozovanu Mihai a formulat pretenții identice cu cele înaintate de societatea reclamantă, solicitând constatarea nulității absolute a aceluiași contract de asigurare și repunerea părților în poziția inițială. În opinia intimatei, admiterea uneia dintre aceste cereri nu ar determina respingerea celeilalte, interesele autorului cererii de intervenție și ale reclamantei nefiind contrare, ci coincidente.
29. În continuare, intimata a indicat că simpla calitate de acționar nu îi conferă lui Lozovanu Mihai un drept propriu asupra patrimoniului societății reclamante. S-a susținut că societatea dispune de personalitate juridică și de un patrimoniu distinct de patrimoniul acționarilor săi, iar obiectul litigiului privește exclusiv drepturile patrimoniale pretinse de Compania Internațională de Asigurări „ASITO DIRECT” societate pe acțiuni, redenumită „Finguard” societate pe acțiuni.
30. Totodată, intimata a afirmat că respingerea examinării concomitente a cererii nu încalcă dreptul recurentului de acces la justiție, întrucât acesta nu este decăzut din dreptul de a solicita intentarea unui proces separat, pe baze generale. În aceste condiții, prima instanță ar fi constatat în mod întemeiat că cererea depusă de Lozovanu Mihai nu întrunește condițiile necesare pentru a fi examinată concomitent cu acțiunea inițială.

***Legislația relevantă***

31. Art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă

Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

32. Art. 65 din Codul de procedură civilă

(1) Orice persoană interesată poate interveni într-un proces ce se desfăşoară între alte persoane. Intervenţia este în **interesul propriu** cînd intervenientul invocă **un drept al său asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta**.

($1^1$) Dacă se constată că există persoane care pot să îşi declare propriile pretenţii asupra obiectului litigiului între părţile iniţiale, instanţa este obligată să înştiinţeze persoanele în cauză despre procesul pornit şi să le explice dreptul lor de a interveni în proces prin înaintarea unei acţiuni.

(2) Intervenientul principal poate interveni în proces pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în primă instanţă, înaintînd acţiunea către una sau către ambele părţi în modul prevăzut de prezentul cod. Intervenientul principal are drepturi şi obligaţii de reclamant.

($2^1$) Cererea de intervenţie principală se întocmeşte conform cerinţelor prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

(4) În cazul în care constată că acţiunea intervenientului principal nu se raportă la obiectul litigiului, instanţa pronunţă o încheiere prin care respinge examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului principal cu acţiunea iniţială a reclamantului. În astfel de cazuri, intervenientul principal nu decade din dreptul de a cere intentarea unui proces pe baze generale.

(5) Încheierea prin care instanţa respinge examinarea concomitentă a acţiunii intervenientului principal cu acţiunea iniţială a reclamantului poate fi atacată cu recurs. Examinarea recursului nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă pînă la pronunțarea deciziei instanţei ierarhic superioare se amînă pledoariile. Dacă încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea persoanei interesate de a interveni în proces în calitate de intervenient principal a fost casată, instanţa reia examinarea cauzei de la pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare.

33. Art. 425 din Codul de procedură civilă,

Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

34. Art. 427 din Codul de procedură civilă,

Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

a) să respingă recursul şi să menţină încheierea;

b) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată;

c) să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.

***Motivarea instanței de recurs***

35. Examinând materialele cauzei, Colegiul judiciar apreciază că recursul declarat de Lozovanu Mihai, prin intermediul reprezentatului său, urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond. Argumentele care au determinat soluția urmează a fi expuse în continuare.
36. Din actele cauzei rezultă că obiectul acțiunii inițiale îl constituie constatarea nulității absolute a contractului de asigurare facultativă de garanții financiare nr. 001497 din 5 iunie 2013, repunerea părților în poziția inițială, încasarea sumelor pretinse, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. Acțiunea a fost înaintată de Compania Internațională de Asigurări „ASITO DIRECT" societate pe acțiuni în contradictoriu cu Banca Comercială „Victoriabank" societate pe acțiuni și Întreprinderea cu Capital Străin „Saagton" în proces de insolvabilitate.
37. Ulterior, Lozovanu Mihai, prin intermediul avocatului Tihon Vitalie, a depus o cerere prin care a solicitat intervenirea în proces în calitate de intervenient principal, declararea nulității absolute a aceluiași contract de asigurare, repunerea părților în poziția inițială și încasarea cheltuielilor de judecată. Drept temei al interesului său, acesta a invocat calitatea de acționar al societății reclamante și faptul că eventuala restituire a sumelor în patrimoniul societății ar putea influența valoarea acțiunilor pe care le deține.
38. Prin încheierea din 19 noiembrie 2025, prima instanță a respins examinarea concomitentă a cererii depuse de Lozovanu Mihai cu acțiunea inițială. În motivarea soluției, instanța a reținut, în esență, că autorul cererii nu a invocat un drept propriu asupra obiectului litigiului și nici un drept propriu legat de acesta, iar pretențiile formulate coincid cu cele înaintate de reclamantă și urmăresc protejarea patrimoniului acesteia.
39. Problema centrală pe care urmează să o soluționeze Colegiul judiciar constă în a determina dacă simpla calitate de acționar al societății reclamante și eventualele efecte ale hotărârii judecătorești asupra valorii acțiunilor deținute constituie un drept propriu asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta, în sensul art. 65 din Codul de procedură civilă.
40. Colegiul judiciar reține că intervenția principală reprezintă mijlocul procesual prin care o persoană străină de procesul pornit între părțile inițiale înaintează, în cadrul acelui proces, o acțiune proprie pentru apărarea unui drept care îi aparține asupra obiectului litigiului sau a unui drept propriu legat de acesta. Prin urmare, intervenirea în interes propriu nu presupune doar existența unui interes general față de rezultatul procesului, ci impune invocarea unui

drept subiectiv propriu, direct și actual, susceptibil de a fi protejat prin pretențiile proprii înaintate.

41. Examinarea concomitentă a cererii de intervenție principală cu acțiunea inițială este justificată atunci când autorul acesteia urmărește realizarea unui drept propriu, iar soluția asupra pretenției formulate urmează să producă efecte juridice nemijlocite pentru sine. Un avantaj economic eventual, care s-ar putea produce ca urmare a modificării patrimoniului unei alte persoane, nu echivalează cu existența unui drept propriu asupra obiectului litigios. În acest sens, legătura cerută de art. 65 din Codul de procedură civilă trebuie să fie una directă, iar nu una indirectă, eventuală ori derivată din drepturile unei alte persoane.

42. Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar constată că Lozovanu Mihai nu a invocat un drept asupra contractului de asigurare contestat, asupra sumelor care formează obiectul litigiului sau asupra raporturilor juridice născute între părțile contractante. Acesta nu a invocat calitatea de parte a contractului, creditor al vreuneia dintre părțile inițiale ori titular al unui drept propriu asupra mijloacelor bănești a căror restituire este solicitată. Dimpotrivă, eventuale repunere a părților în poziția inițială și restituirea sumelor ar urma să producă efecte juridice directe în patrimoniul societății reclamante, iar nu în patrimoniul lui Lozovanu Mihai.

43. Calitatea de acționar invocată de recurent nu conduce la o concluzie diferită. Patrimoniul societății reclamante este distinct de patrimoniul acționarilor săi, iar drepturile și obligațiile care rezultă din contractul contestat aparțin societății, în calitate de persoană juridică. Eventuala majorare a activelor societății și posibila influență asupra valorii acțiunilor deținute de recurent constituie consecințe economice indirecte și eventuale, care nu îi conferă acestuia un drept propriu asupra contractului, asupra sumelor litigioase sau asupra efectelor repunerii părților în poziția inițială.

44. Colegiul judiciar apreciază că simpla coincidență dintre pretențiile formulate de Lozovanu Mihai și cele ale reclamantei nu constituie, privită separat, un temei suficient pentru respingerea examinării concomitente. Determinant este faptul că, prin cererea depusă, acesta nu urmărește realizarea unui drept propriu, ci obținerea unei soluții care ar produce efecte directe exclusiv asupra drepturilor și patrimoniului societății reclamante. În aceste condiții, argumentul recurentului potrivit căruia art. 65 din Codul de procedură civilă nu interzice

formularea unor pretenții similare nu înlătură necesitatea demonstrării unui interes juridic propriu, condiție care nu este întrunită în prezenta cauză.

45. Pentru toate aceste motive, Colegiul judiciar stabilește că prima instanță a aplicat corect prevederile procesuale care reglementează intervenția principală și a constatat în mod întemeiat că Lozovanu Mihai nu a invocat un drept propriu asupra obiectului litigiului sau un drept propriu legat de acesta.

46. Respingerea examinării concomitente a cererii nu îi suprimă nicidecum accesul la justiție, întrucât, potrivit art. 65 alin. (4) din Codul de procedură civilă, acesta nu este decăzut din dreptul de a solicita intentarea unui proces pe baze generale.

47. În consecință, recursul declarat urmează a fi respins, iar încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2025 urmează a fi menținută.

48. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

**d e c i d e :**

Se respinge recursul declarat de Lozovanu Mihai, prin intermediul avocatului Tihon Vitalie, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2025, adoptate în cauza civilă *Compania Internațională de Asigurări ,,ASITO DIRECT" societate pe acțiuni (succesor în drepturi a ,,Finguard" societate pe acțiuni) către Banca Comercială ,,Victoriabank" societate pe acțiuni, Întreprinderea cu Capital Străin ,,Saagton" în proces de insolvabilitate, intervenient accesoriu Serghei Maxim* privind constatarea nulității absolute a contractului de asigurare facultativă de garanții financiare, repunerea părților în poziția inițială, încasarea sumei, a dobânzii de întârziere.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele de complet, Judecătorul Diana Corlăteanu

Judecătorii Eleonora Badan-

Melnic

Roman Pascari